

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Светла Кирилова Черпокова-Захариева, преподавател в Катедра по история на литературата и сравнително литературознание към Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ за материалите, представени за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“

по област на висше образование: 2. Хуманитарни науки
професионално направление: 2.1 Филология (Антична и западноевропейска литература: сравнително литературознание)

1. Общо представяне на процедурата и кандидата

Със заповед № Р33-4139 от 25.08.2020 г. на Ректора на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ съм определена за член на научното жури на конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ по област на висше образование 2. Хуманитарни науки, професионално направление 2.1. Филология (Антична и западноевропейска литература: сравнително литературознание). Конкурсът е обявен в Държавен вестник, бр. 57 от 26.06.2020 г., и в интернет-страница на Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“ за нуждите на катедра „История на литературата и сравнително литературознание“ към Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

В конкурса за „доцент“ единствен участник е гл. ас. д-р Младен Цветанов Влашки. Той е с дългогодишен стаж като преподавател в катедра „История на литературата и сравнително литературознание“ към Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Според приложената документация гл. ас. д-р Младен Цветанов Влашки има над 36 години трудов стаж, от които 32 години е педагогически стаж. Гл. ас. д-р Младен Цветанов Влашки е университетски преподавател от 1986 г. Освен в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ е бил хоноруван преподавател или гост-лектор и в други български и чуждестранни университети.

Съгласно изискванията бих искала да потвърдя, че предоставеният от кандидата комплект с материали на хартиен носител е в съответствие с Правилника за развитие на академичния състав на ПУ и включва всички необходими документи. Представен е публикуван хабилизационен труд под формата на монография, статии по темата на хабилизационния труд и други публикации в областта на конкурса.

За участие в конкурса гл. ас. д-р Младен Цветанов Влашки е предложил 11 публикации. Те са разпределени в четири категории: публикуван хабилизационен труд – монография със заглавие „Рецепция на Кафка в България до 1989 г.“ (Сдружение Литературна къща (Страница), Пловдив, 2020, 175 с.); публикации, свързани с тематиката на изследването – пет на

брой, от които една е в чуждестранно издание (Виена, 2017) на немски език; други студии и статии от областта на конкурса – монография, публикувана докторска дисертация („Млада Виена“ в млада България, ИК „Хермес“, 2017), четири статии, от които една на немски, издадена във Виена, 2017; едно учебно помагало, предназначено за българското училище за 10. гимназиален клас. Приложени са също дипломи, награди и грамоти.

2. Обща характеристика на дейността на кандидата

По регламент обстойното запознаване с биографичните данни на кандидата е ангажимент на рецензентите. Затова ще поставя само няколко акцента върху дейността на кандидата. Завършил е немска езикова гимназия, което до известна степен предопределя и изследователската област, разположена в немскоезична среда, към която се ориентира гл. ас. д-р Влашки. Това му дава възможност да работи с текстовете на оригинален език, без посредници, да извършва проучванията си, ползвайки немскоезични архиви и библиотеки.

Кандидатът е завършил специалност „Българска филология“ и придобил докторската си степен в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. В преподавателската си работа гл. ас. д-р Младен Влашки освен в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, където е редовен преподавател, води лекционни курсове за бакалаври и магистри във Филиалите на Пловдивския университет в Кърджали и Смолян, в Шуменския университет, в Нов български университет – Пловдив, в Академията за музикално, танцово и изобразително изкуство (АМТИ). Гост-лектор е в над седем чуждестранни университета (Дрезден, Хумболт университет, Гьотинген, Болоня, Будапеща, Фрайбург и др.).

Присъствието на гл. ас. д-р Младен Влашки в културното пространство също е забележително. Той е създател и редактор на книжни поредици, член е на редакционни колегии, основател и издател е на списание „Страница“; водещ е на авторско предаване за книги и литература по БНР-Пловдив. Превежда от немски в сферата на художествената и научната литература. Носител е на престижни отличия като награди на „Портал Култура“, „Дъбът на Пенчо“, „Осма муза“, „Сирак Скитник“, „Хр. Г. Данов“.

3. Приноси на предложените за конкурса научни публикации на кандидата

Почти половината от научните публикации на кандидата, предложени за конкурса, са свързани с хабилитационния труд, издаден през настоящата 2020 г. Публикациите основно са посветени на различни аспекти от рецепцията на Франц Кафка в България. Сред тях се откроява монографията „Рецепция на Кафка в България до 1989 г.“ (Сдружение Литературна къща (Страница), 2020). Трудът е организиран в три глави, уводни думи, заключение, при-

ложение и ползвана литература. Във фокуса е именно рецепцията на Франц Кафка в България в един значителен период – от първите издания на Кафка у нас до времето на Промяната в България. Трябва да се отбележи, че до момента подобен обзор в такъв обем и в книжно издание на рецепцията на Кафка в България не е правен и изследването определено запълва една празна ниша в рецептивните ни изследвания. В този смисъл то може да се определи като актуално, навременно и категорично приносно за българската култура. Ясно са зададени методологическите подходи, литературно-теоретическият контекст, както и типовете трансфер. Налице е задълбочена работа с архиви, документи, музейни колекции.

Трудът е ясно структуриран и стъпва върху два изследователски фокуса, съответно обсъдени в трета („Исходна ситуация“) и четвърта част („Приемаща ситуация“). Исходната ситуация задава наличностите, връзките Кафка – Макс Брод, рецепцията на Кафка в „световната република на литературата“. Приемащата ситуация представя българските територии на рецепция. Като особено качество на изследването е систематичното отчитане на влиянието на социокултурния и на политическия контекст, особено в границите на периода от 9. септември 1944 г. до 1989 г. Приносно в изследването е и това, че не просто се проследява историята на рецепцията на Кафка в България, нещо обичайно за подобен тип изследвания, а рецепцията на Кафка се ситуира спрямо тенденции, моди, актуални за времето си дискусии и „случай“. Методологически обосновано и през Жак Ръвел, „изследване(то) през случая“ на Минко Николов е може би една от най-интересните части на труда („4.3. Трансфер и рецепция на творчеството на Кафка в оптиката на „случая“ Минко Николов“). Тук социокултурният и идеологическият контекст се сливат, за да изградят визията за една собствена „идеология“ именно през фокуса на частния случай.

Като цяло монографията следва една своя от началото до края отстоявана логика на представянето, която може да се визуализира чрез фигурата на обърнатия конус или на „фунцията“. Тръгва се от широкия контекст на „световната република на литературата“, за да се стигне до конкретизациите и визуализирането на рецепцията на Кафка в България през фигурите на Димитър Стоевски и Минко Николов. Не трябва да се забравя обаче и огледалната композиция на изследването, която се фиксира от началния и крайния пункт, в които основните „играчи“ са двама – Кафка и Макс Брод (в началото на изходната ситуация) и Кафка и Минко Николов (в края на приемащата ситуация). Тази огледалност дава поводи не само за търсенето на иначе несподелени паралели, но и придава завършеност и компактност.

4. Критични забележки и препоръки

При едно следващо преиздаване на монографията „Рецепция на Кафка в България до 1989 г.“ за по-голяма прегледност и бърза ориентация на читателя бих препоръчала Прило-

жението в монографията да бъде организирано с ясното изнасяне на годините на рецепция пред изброените трудове. Също така някои от цитираните под черта автори с изследвания е необходимо да бъдат добавени в списъка с библиографията накрая (напр. книгата на Джеймс Холмс „The Name and Nature of Translation Studies“, цит. на с. 7; статията на Боян Знеполски „Понятието идеология и неговите наследници“, с. 103). Наличието на интернет линкове също в известна степен затруднява четенето, затова би било добре да се изнесат също в края в библиографския опис. Това би показало и действителния обем на извършената работа. Бих препоръчала също някои от по-обстойните бележки под черта, които съвсем не са маргинални за основния текст, да намерят своето достойно място в него. Също така бих се радвала, ако изследването на рецепцията на Франц Кафка продължи и след 1989 г. Във времената на промени не са малко новите издания, преводи и преиздания на Кафка, които очакват своята систематизация и коментирание.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В заключение заявявам своята положителна оценка за кандидатурата на гл. ас. д-р Младен Влашки и препоръчвам на Научното жури да изготви доклад-предложение до Факултетния съвет на Филологическия Факултет за избора му на академичната длъжност „доцент“ в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ по професионално направление 2.1. Филология (Антична и западноевропейска литература: сравнително литературознание).

06.11.2020

Изготвил становището:

(доц. д-р Светла Черпокова)